

Natuurbehoud loont

Deze zomervakantie heb ik een beetje rondgezworven.

Ik ging enkele dagen wandelen in de Haut Vivarais, een stukje Frans Centraal Massief dat enige gelijkenis vertoont met onze Ardennen, maar wat weidser en iets hoger. Verder trok ik een tweetal weken met de rugzak door de Alpen van Piemonte, van het hooggebergte in de buurt van Cuneo stapten we in elf dagen op de Frans-Italiaanse grens tot aan de Middellandse Zee in Ventimiglia.

JOHAN PIETERS

De rode draad door al die verschillende landschappen is natuurlijk de rijkdom en verscheidenheid aan natuur. Van het cultuurlandschap in de Vivarais, met veel natuurwaarden zoals bloemrijke hooiweiden, oude kastanjeplantages, bossen en graasweiden, tot de ruwe, overweldigende bergen in Piemonte die overgaan in het middegebergte met garrigue en maquis van de Middellandse Zee. Overal vind je een kleurenpracht van wilde bloemen vol insecten, vlinders, sprinkhanen, zang- en roofvogels en hagedissen. Dat geldt vooral voor de verschillende nationale of regionale parken die we doorkruisten, want waar meer intensieve landbouw de overhand haalt met kunstmest en bestrijdingsmiddelen, zie je de variatie meteen afnemen.

Waar de natuur kansen krijgt, al dan niet met steun van de mens, maakt ze daar dankbaar gebruik van. We zagen enkele onbeholpen, pas uitgezette jongen van de lammergier. Die soort was meer dan een eeuw uitgestorven in het hele Alpengebied, maar komt nu dankzij het jarenlang uitzetten van jongen weer tot broeden in Oostenrijk. Meestal volstaat het dat de mens met zijn klauwen van de natuur afblijft om diversiteit en rijkdom te zien exploderen.

Op kleinere schaal, maar daarom niet onbelangrijk, zie je dat ook in de Bourgoyen-Ossemeersen. De bescherming van het gebied, al was het maar door kunstmest te bannen, heeft in een aantal jaren geleid

tot een variëteit en kleurenpracht in de bloeiende weiden die je in het doorsnee Vlaamse landschap niet meer vindt. De natuur heeft onmiddellijk gebruik gemaakt van de kansen die de natuurinrichtingswerken met de aanleg van de nieuwe plas bieden: vooral de vogels tonen dat, maar dit veronderstelt wel een rijke biologische onderbouw van planten, insecten, wormen en microscopisch klein grut. En dat alles in een dicht bevolkt gebied met een enorme

druk van bewoning, industrie en moderne landbouw. Dat maakt het allemaal nog dubbel zo bijzonder.

Grote voorbeelden, zoals de uitgestrekte berggebieden, zowel als kleinere, minder spectaculaire, zoals de Bourgoyen-Ossemeersen, laten zien dat natuurbescherming de moeite loont en een grote toekomst heeft. Als de mens het maar wil en de natuur voldoende kansen geeft. 

